

Preek in de belijdenisdienst, Capelle-Schollevaar, op 7 april 2013, 9.15 uur

Thema: 'Je mag vol vrede op weg gaan!', naar aanleiding van Johannes 20: 19-23 (kern: vers 21)

1. Bang om voor Jezus uit te komen?

Ja, ze waren bang, de discipelen van Jezus! Ontzettend bang! En dat is toch eigenlijk ook logisch? Nog maar drie dagen geleden werd Jezus opgepakt, met een hele bende soldaten erbij, alsof Hij een zware misdadiger was! En iedereen liep te schreeuwen: 'Kruisig Hem! Kruisig Hem!' En dat is ook gebeurd! En zij, de discipelen, hóren bij Hem! Ze zijn vrienden van Jezus! Groot kans dat nu die Joodse leiders komen om hén mee te nemen! Om hén gevangen te zetten! Toch? Ze zijn niet voor niets bang! 'Jongens, zit de deur wel goed dicht?' zeggen ze tegen elkaar. 'Wil jij nog eens even gaan kijken?'

Vanmorgen zijn jullie niet bang. Gelukkig niet! Vandaag staan jullie op een bergtop, een top van je geloofsleven. Daar mag je van genieten, dat is heerlijk! En wij genieten met jullie mee! Samen mogen we het uitjubelen in onze liederen en God danken, dat jullie van harte 'Ja' zeggen tegen Hem!

Maar ja, ook voor jullie, en ook voor ons allemaal, komen er weer andere momenten. Moeilijke momenten.

Als je optrekt met medestudenten, of met mensen uit je sportteam, of met collega's, en het gaat over het weekend en over de zondag, en wat je allemaal gedaan hebt, noem je het dan ook, dat je naar de kerk bent geweest, en dat je hebt opgetrokken met vrienden van de kerk? Of laat je dat maar liever een beetje in het midden?

En als je flink kunt verdienen met een mooie klus, maar ja, het is wel zwart, hoe staat het dan met je principes? Durf je het dan te zeggen: 'Nee, dat doe ik niet.'

En als er een collega of een medestudent uit ligt, niemand wil die ander in de groep, neem jij het dan wél op voor die ander? Omdat jij christen bent?

Vandaag kies je met hart en ziel voor God. Maar die keuze kan je nog wel héél moeilijke momenten gaan opleveren.

Momenten dat je bang bent. Bang om afgewezen te worden. Bang om niet voor vol te worden aangezien.

De discipelen hielden de deur op slot. Bang! Maar dan, opeens: daar stáát Jezus! Onvoorstelbaar! Hij is het echt! Het klopt dus tóch, wat die vrouwen hebben gezegd! Hij is opgestaan! Hij leeft! Ze staren Hem aan, met open mond!

2. Jezus geeft vrede, wát er ook gebeurt

En dan klinken Zijn woorden: 'Vrede zij u!' En, staat er dan bij: 'Na dit gezegd te hebben toonde Hij hun Zijn handen en Zijn zijde.' Jezus laat Zijn littekens zien. Zijn handen, daar zijn de spijkers doorheen gegaan. En Zijn zijde, daar heeft een Romeinse soldaat zijn speer in gestoken.

'Vrede zij u!' Het lijkt

wel alsof de Here Jezus zegt: 'Waarom zijn jullie nu zo bang? Kijk, bij Mij hebben ze alles gedaan wat ze konden doen. Alles! Ze hebben Mij vermoord! Meer kunnen ze niet doen. Maar zie je dat God nog machtiger is? Machtiger dan de dood! Ik ben opgestaan!'

Vindt u het moeilijk om voor uw geloof uit te komen? Vind jij dat moeilijk? Je hoeft niet bang te zijn! Je mag leven in vrede, zegt Jezus. *Je mag vol vrede op weg gaan!* Want als je gelooft in Hem, dan mag je het weten: 'Net als Jezus

mag ik opstaan in een nieuw leven! Hij geeft mij eeuwig leven! Waar moet ik dan nog bang voor zijn?'

Op dit moment zijn er christenen in Noord-Korea en in China en in andere landen, die om hun geloof in de gevangenis zitten, of in een concentratiekamp. Maar wat zeggen die christenen? 'Ze kunnen hooguit mijn lichaam vermoorden! Maar ik geloof in Jezus, dus dan krijg ik eeuwig leven. Er is niets om bang voor te zijn!'

Weet je, het woord 'belijden', daarin zit het woord 'lijden'. In het Grieks, de taal van het Nieuwe Testament, is dat zelfs één en hetzelfde woord, 'martyrein', daar is ons woord 'martelaar' van afgeleid. Een martelaar is iemand die staat voor zijn overtuiging, ook al kost hem dat lijden of zelfs de dood. 'Ja, mijn lichaam kunnen ze vermoorden, maar mijn ziel niet! Jezus leeft en ik met Hem! Dood, waar is uw schrik gebleven?'

3. En Hij stuurt ons erop uit!

'Vrede zij u!' zegt Jezus, en Hij laat de littekens zien. Ook Jezus is een Martelaar. Hij is trouw gebleven aan Zijn Vader, Hij heeft als het ware Zijn geloof beleden, en ervoor geleden, tot in de dood. En dan gaat Hij nog een stap verder. Vers 21: 'Jezus dan zei nogmaals tot hen: Vrede zij u! Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.'

En nu zit u hier in de Ontmoetingskerk, of jij, en je hebt misschien zelf ook ooit belijdenis gedaan. Of je overweegt dat misschien weleens. En je denkt: 'Wacht even, Here Jezus, wacht even, dat gaat wel héél snel. Kijk, je geloof belijden in de kerk, dat is één ding. Maar betekent dat dan ook dat je erop uit gestuurd wordt? Waarom moet ik de mensen om me heen nou zo nodig over U gaan vertellen? Ik wil niks opdringen, dat moeten ze zelf maar weten!'

Maar dan gaat Jezus nóg weer verder, vers 23: 'Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend.' Wat bedoelt Jezus? Nou, wat Hij zegt, dat is dit: 'Of iemands zonden vergeven worden, dat hangt van jou af! Of iemand vrede krijgt met God, of iemand echt weer open contact krijgt met Hem, of iemand het eeuwige leven krijgt, dat hangt van jou af!'

'Van mij, Heer?'

'Ja,' zegt Jezus, 'van jou! Ze moeten het toch van iemand horen, dat prachtige nieuws? Dat God naar ons toe gekomen is, in de Here Jezus? Als ze dat nou nooit horen, hoe kunnen ze het dan weten?'

Jezus zegt: 'Ik werk door gewone mensen heen. Mensen zoals jij. Zoals de Vader Mij erop uit heeft gestuurd, uit de hemel naar deze wereld, zo stuur Ik nu jullie erop uit!'

In feite gaat dat al éúwenlang zo: mensen die het doorgeven aan andere mensen. Denk er maar eens even over na: hoe is het Evangelie nou in jóúw leven gekomen? Dat is toch ook weer gebeurd via mensen? Je ouders misschien, of een goede vriend of vriendin. Een juf of een meester op school, of iemand in de kerk. De Here Jezus werkt door heel gewone mensen heen. En Hij werkt vaak héél verrassend.

4. Jezus werkt verrassend, door gewone mensen heen

Moet u eens luisteren, wat een mooi verhaal ik tegenkwam. Een verhaal uit de Tweede Wereldoorlog. In het zuidelijke deel van de Grote Oceaan werd een Amerikaans vliegtuig door de Japanners neergeschoten. Drie militairen wisten uit het vliegtuig te ontkomen, luitenant Edward Peck, de

boordschutter Stanley Tefft, en de radioman Jeff Scott. Twee-en-een-halve dag dreven ze rond op zee, op een vlot. Toen kwamen ze aan land op een eiland, een eiland dat in handen was van de Japanners. Maar wat gebeurde er? De bevolking van dat eiland bracht ze op een veilige plaats, waar nog vier Amerikanen verborgen werden gehouden. Daar hebben ze 87 dagen gezeten, bijna drie maanden. Elke avond kwamen

de mensen van dat eiland naar die schuilplaats toe, en wat bleek nu? Niet zo lang vóór de oorlog waren er Amerikaanse zendelingen op dat eiland geweest. Die mensen die daar nu kwamen helpen, die waren allemaal nog maar pás tot geloof gekomen. En als ze dan kwamen, met eten en drinken, dan namen ze altijd ook hun bijbel mee.

Stanley Tefft, de boordschutter, heeft er later over verteld. Die zeven militairen, die waren voor die tijd helemaal niet met geloof bezig. Maar daar, op dat eiland, waren die mensen, pas tot geloof komen. Elke avond kwamen ze in een kring om die Amerikanen heen zitten. Ze zongen liederen die ze hadden geleerd van de zendelingen. En de militairen, ja, die herkenden ze. Door die eilandbewoners kwamen zij tot geloof.

Is het niet frappant? Amerikaanse zendelingen gaan naar een eilandje. Daar leiden ze de bewoners tot Christus. Dan wordt het oorlog en er stranden zeven Amerikaanse militairen op dat eiland. En door wie komen zij tot geloof? Door die eilandbewoners!

'Ik wens jullie vrede!' zegt Jezus. 'Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit! God werkt via heel gewone mensen, mensen zoals u, en jij en ik. Om anderen weer met Hem in verbinding te brengen. Om de lijn naar God te herstellen. Zodat mensen vergeving krijgen, vergeving van zonden. Door wat u zegt, en door wat u doet, en jij, daardoor kunnen ánderen eeuwig leven vinden! Besef je dat wel? Beseft u het?'

5. Hoe ga je erop uit?

Misschien zeg je: 'Ja, maar hoe moet dat dan? Hoe ga ik er nou op uit?' Nou, drie dingen.

Eén: **ga bidden!** 'Here God, hier ben ik! Gebruik mij maar, alstublieft. Ik ben beschikbaar! Gebruik mij maar om iemand de weg te kunnen wijzen naar U!' Bid dat gewoon maar, elke morgen!

Straks klinkt het in één van de belijdenisvragen: 'Aanvaard je de roeping tot het volgen van Jezus in leven en sterven? Aanvaard je de roeping Hem te belijden tegenover de mensen om je heen en om je met blijdschap in te zetten voor Hem en voor Zijn Koninkrijk?' Als je daar 'Ja' op zegt, dan betekent dat geen leven vol stress, omdat jij het allemaal zou moeten regelen en organiseren! Nee, wat het betekent, dat is: beschikbaarheid! 'Hier ben ik, Heer!'

Gebruik mij maar!' En dan zul je eens zien! Dan gebeuren er verrassende dingen! Beschikbaarheid, dat is één.

Twee: **verstop je geloof niet!** Zeg het maar gewoon, in je sportteam, of op je werk, of in je klas. Zegt u het ook maar gewoon, tegen de burens in het seniorencomplex. Of als je voor je werk op reis bent, je zit in het vliegtuig, of in het chauffeurscafé, en je krijgt ene praatje met iemand die naast je zit. Schaam je niet voor je geloof, en voor Jezus! Er kan je niks gebeuren! Zelfs als ze je stom vinden, als ze je niet accepteren, als ze u ontslaan, je bent veilig in de handen van Jezus. Hij zorgt dat het goed komt! Let maar op! Dat is twee: verstop je geloof niet! Belijdenis doe, dat is niet iets van één moment, nee, belijdenis doen, dat doe je elke dag! Dat komt elke dag terug.

En drie: **nodig mensen uit!** Om naar de kerk te komen, bijvoorbeeld als je zingt met het koor. Nodig iemand uit voor een Oriëntatiecursus christelijk geloof. Die komt er weer, misschien wel in het najaar, of in de winter. Neem mensen maar mee! Nodig kinderen naar uit, of jongeren, voor een Wegwijzerkamp. Of de kinderen uit je klas voor de Kapoentjesclub op woensdagavond. Of voor iets anders. Maar nodig mensen uit!

Belijdenis doen betekent ook: je verbinden aan de wereldwijde kerk van Christus. En die kerk, dat is niet een soort vakbond waar je alleen lid van bent om er voordeel van te hebben als er wat aan de hand is. Nee, de kerk, dat is het levende lichaam van Christus.

Weet u hoe mensen tot geloof komen in Nederland? dara is onderzoek naar gedaan! Vroeger dacht ik altijd dat mensen helemaal individueel tot geloof komen, helemaal op hun eentje, en dat ze dan op zoek gaan naar een kerk. Dus eerst geloof, en dan kerk. Maar uit onderzoek blijkt dat het precies andersom is! Mensen die tot geloof komen zijn bijna altijd meegenomen door iemand anders, in een christelijke gemeenschap. En daar, in die gemeenschap, kwamen ze tot geloof.

Nodig maar mensen uit! Dat is het derde.

Bidden: 'Heer gebruik mij maar!' Je geloof niet verstoppen. En anderen uitnodigen.

En misschien zit u hier, zit jij hier, en bèn je uitgenodigd. Wat mooi dat je gekomen bent! Vandaag gaat het niet alleen over deze vijf mensen hier vooraan, het gaat ook over jou! Jezus zegt het ook tegen jou, tegen u: 'Vrede zij u! Vrede zij jou!' Hij maakt je leven anders, echt heel anders, van binnenuit. Jezus geeft je een diepe rust in je ziel, een vrede die je blij maakt. Vrede, die je in beweging zet. Om mensen te helpen. Om Gods liefde uit te delen.

6. Je bent niet alleen! God gaat mee, door de Heilige Geest!

Kun je dat op eigen houtje? Kun je dat op eigen kracht? Nee, als je het allemaal op je eigen batterijtje moet dan, dan ben je zó gevloerd. Weet je, je gaat nooit alleen. Want één zinnetje heb ik nu nog niet behandeld. Vers 22: 'En na dit gezegd te hebben, blies Hij op hen en zei tot hen: Ontvang de Heilige Geest.' Je hoeft dus nooit alleen op pad. De Heilige Geest wil in je wonen. Hij gaat mee! God is bij je! Je mag vol vrede op weg gaan! Amen.